

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 54. S. Apostoli Joannis actiones ultimæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

rum prima nobis suppetunt, qui eum viventem vidisse poterant; vita Apollonii, quæ ad nos pervenit, scripta est ultra centum viginti annos post mortem ejus a Philostrato Sophista, qui sibi modo scribendi parum fidei conciliat. Statuæ Apollonio erectæ sunt, & redditus honores divini, nullibi autem sepulchrum ejus videbatur, ferebantque nonnulli eum in Cœlum fuisse translatum. Attamen nec Sectatores, nec Discipulos reliquit; famæ celebritas, qua vivus inclaruit, ætatem non tulit, & ejus memoria, postquam aliquo tempore in honore fuit, brevi cum Idololatriæ tenebris evanuit. Imperator Nerva optimus Princeps unico regnavit anno, & aliquot mensibus; exules, præsertim ob Religionis prætextum pullos, revocavit. Ne ultra quis impietatis, seu Judæismi accusaretur, decreto vetuit; immo Judæos tributorum pondere obrutos liberavit.

Sæculum I.
A.C. 97.

Phil. ibid.

Nerva.

Epit. Dom.
p. 240.

§. LIV.

*Ultima S. Joannis Apostoli
acta.*

Postquam exulibus liberum fuit, redire ad sua, S. Joannes Apostolus ex Pathmos Insula Ephesum reversus est, ubi reliquum vitæ egit, omnes Asiæ Ecclesias gubernans. Rogatus etiam ad Ecclesias vici-

Eus. III. hist.
cap. 20. 23.
Clem. Alex.
quis Dives.
&c.

Sæculum I.
A. C. 97.

vicinas pergebat, five ut Episcopos constitueret, five Clericos eligeret, prout Spiritus S. sibi ad hoc muneris magis dignos ostendisset, five ut ipsam Regiminis Ecclesiastici summam ordinaret.

Quondam in urbem Epheso non multum remotam venit Apostolus; ubi postquam consolatus est fratres, oculos coniecit in adolescentem, qui oris venustate, & indolis vigore statim Senis affectum sibi conciliavit; tunc versus ad Episcopum: *Maximam huius adolescentis, inquit: curam gere; hunc tibi commendo in præsentia Ecclesiæ, & Jesu Christi, quem in testem invoco.* Id in se recepit Episcopus; quodque ut faceret, iterum iterumque obtestatus Apostolus, Ephesum rediit. Episcopus adolescentem in domum suam ductum, singulari cura educavit, & tandem baptismo abluit; exinde non nihil de solita cura remisit, quod crederet post receptionem Sacramenti non amplius necessariam. Juvenis mature nimis libertatem nactus, in societatem juvenum dissolutorum incidit; primum conviviorum lautitiis ad se eum trahere cœperunt; tum tempore nocturno transeuntes deprædatum secum ducere, & demum in vitia his deteriora impellere. Paulatim huic vitæ assuevit, cumque esset a natura ad summa comparatus, postquam semel pronus in vitia deflexit, instar equi, ad mor-

S. Joannes
Apostolus.

morsis lupatis, indomabilis, omnes modestiæ, & probitatis limites transgressus est, abjectaque salutis spe, in ultima flagitia proruit. Ex iisdem juvenibus, seductoribus suis, cohortem latronum, cuius ipse caput esset, & Dux, contraxit.

Post annos quosdam elapsos, vocatus est S. Joannes, ut Ecclesiarum necessitatibus provideret. Rebus ad bonum Ecclesiarum confectis, depositi concrediti rationem ab Episcopo petit; ipse valde miratus, & depositum pecuniæ a se repositi putans, cum sciret, nullum sibi unquam fuisse commissum, nihilominus Apostoli verbis diffidere non audebat; tum S. Joannes: *Juvenem a te repeto*, ait: *animam fratris nostri*; at senex demissis in terram oculis, & flens largiter, reponit: *Mortuus est. Quomodo*, inquit Apostolus, *& qua morte? mortuus est Deo*, ait Episcopus: *factus est enim hominum pessimus, & perditissimus latro, non in Ecclesia requirendus, sed montem proximum obsidens cum sceleratorum sibi suum manipulo.* Apostolus togam cum clamore scidit, percutiensque caput suum, inquebat: *Egregium profecto animæ fratris nostri custodem posui! statim paretur mihi equus aptus, & detur viarum dux peritus*; & sicut erat, ex Ecclesia festinanter se dedit itineri; cum ad stationem latronum primam pervenisset,

ab

Sæculum I.
A. C. 97.

ab excubitoribus sistere gradum iussus est; ipse nec fugiens, nec declinans elata voce inquit: *Non errore, sed consilio huc delatus sum, ad Principem vestrum me ducite.*

Dux cohortis, ut erat armatus, expectabat, quis se vellet, at cum Apostoli nota species ad eum pervenit, pudorem non ferens auffugit; S. Joannes grandævæ ætatis oblitus, effusis habenis insequabatur, clamans: *Fili mi! quare fugis Patrem tuum? senem, & inermem? miserere mei! fili mi! nihil time, est tibi adhuc spes salutis super. Ego pro te Jesu Christo rationem reddam, & si opus est, lubenter vitam pro te dabo, sicut ipse suam pro nobis dedit, siste, & crede, quod Jesus Christus me huc miserit.* Ad hæc verba substitit juvenis, obtutuque in terram defixo, arma projecit, tumque trepidus amare flevit. Accedentem deinde S. Senecionem juvenis lacrymis madentem amplexus est, dextram manum oculens. S. Joannes in spem eum erigens, jurabat, se veniam pro eo a Salvatore obtinuisse; tum oravit flexis genibus, osculatus est dextram ejus, lacrymis purgatam, & ad Ecclesiam reduxit; ubi multas orationes pro eo obtulit, multum cum eo jejunavit, variis sermonibus, ut ejus ferociam deliniret, animum divertit; nec illinc discessit, priusquam hunc peccatorem Eccle-

Ecclesiæ restituisset, illustre poenitentiae ^{Sæculum I.}
 exemplum. ^{A. C. 97.}

Venatori, ajunt, aliquando S. Joannem occurrisse, perdicem manu gestantem, & volucrem blande demulcentem; ^{Cass. Coll. 24. c. 21.}
 ille summopere miratus, tam vanam occupationem viro tanto esse, continere se non potuit, quin suam admirationem proderet; huic S. Joannes: *Quid manutenes? arcus est*, respondit ille: *Quare non semper servas intentum? Ideo*, respondit iterum venator; *quia vigorem perderet; ergo*, ait Apostolus: *mi juvenis! mali mihi etiam ne verteris, si spiritui meo relaxationem concedo, ut postmodum utilius intendatur.* ^{Apoll. apud Euf. I. hist. c. 18. Sozom. 7. hist. c. 26.} Multa S. Joannes Ephesi perpetravit miracula, & inter alia mortuum resuscitavit; quæ miracula præstigiarum Apollonii Thyanaei erant antidotum.

§. LV.

Evangelium S. Joannis, & ejus Epistolæ.

Ephesi etiam, cum jam esset senex, S. Apostolus suum Evangelium scripsit, ^{Iren. l. 3. c. 1. Hier. Scrip. Euf. III. hist. c. 24. Epiph. hæ. 51. n. 12. Epiph. hæ. 30. n. 3.}
 erat enim nonagenario major, & hucusque non nisi viva voce Ecclesias instruere voluerat, nec prius id ei venit in mentem, quam precibus plurimorum Episcoporum Asiæ, & multarum Ecclesiarum legatio,